

persego storiti? — Per teh besedah se Boštján na vših udih začne tresti, in solze se mu po licah vderejo.

Z objokanimi očmi reče zdaj Boštján: Gospod žlahten! lepo jih prosim, naj mi ne zamerijo, ne bom persegel ne. Vpričo tukaj spoznam, de sim Jurju še vših 50 goldinarjev dolžán, ktere pa mu hočem gotovo še danes poverniti, in mu vso škodo poplačati. Saj za nobeno ceno bi take strašne persege ne storil. Po pravici povém, nikoli nisim mislil dolga tajiti, pa drugi zapeljivci so me zmotili in mi svetovali dolg tajiti, če tudi na persego pride; rekli so: koga pa je taka persega, ki se v pisarnici storí? — Zdej pa sim občutil vse nasledke krive prisege; nikdar ne bom več takih pohujšljivcov poslušal, ki ne premislijo, de take, ki po krimi prisegajo, sreča zapusti in jih Božja kazenska.

Ko bi se vsaka persega takó mogla storiti, kakor jo je sodnik od Boštjána tirjal, bi se gotovo marsikteria kriva persega odvernila!

Višnjagorski.

Slovenskim pevoljubam.

(Nadalje.)

Lahko biše več izgledov povedal za spričanje, de naš možki spol ne prepeva; ali to spričati ni ravno moja naméra; ampak samo opomniti, kakó bi mogoče bilo, sčasama njega za petje pridobiti. — Krivico bi našim možkim delal, ko bi terdil, de oni gerla za petje nimajo, ali de so vsakimu veselju odmerli. Kerhko ukanje kaže, de je njih gerlo gladko, ravno tisto ukanje je pa tudi očitanje njih veselja.

De oni tedaj ne prepevajo *) se mora neki krivi sramežljivosti pripisati, ktera se je iz ravno take krive misli zlegla; de se možkim ne spodobi, de bi prepevali. Njih krive sramežljivosti bi kmalo kraj bilo, ko bi jih kdo k petju spodbadal. Kér pa tega nihče ne storí; kér slišijo, de se le žensko petje hvali; de se le dekletam priporoča, de bi ob nedeljah ali praznikih v cerkvah prepevale; kér véjo, de se za možko petje nihče ne zmeni, si tudi ne upajo oglasiti se, ako niso z vinam preobloženi. De jim takrat gerlo pràv služiti nemore, se samo po sebi razumi.

Ali pa žensko petje pred možkim res kakšno prednost ima, mislim, de je težko razsoditi. Po mojim je žensko samopetje ljubši od možkiga; petje možkiga zpora (Chor) lepsi od ženskiga; nar veličastniši pa se glasijo v zboru možke in ženske gerla. To poslednje petje menim, de vsakimu nar bolj dopada. Ali bi tedaj ne zaslužilo možko petje tolike pozornosti, kakor žensko? Na Štajarskim učijo nekteri učitelji v slovenski nedeljski šoli dekleta peti; ali bi se ne splačalo, de bi ravno tega tudi mladenče učili? De bi se pa ti: rajši petja poprijeli, bi večkratna pohvala možkiga petja, ob svojim času tudi spoznanje s posebnimi darmi, veliko pripomoglo. — Koliko bi pobožnost po takih pevcih ob nedeljah in praznikih pri božji službi pridobila! Koliko bi učitelji, ki so večidel organisti, po tem sami sebi pomogli, kér bi svoje gerlo z veliko drugimi nadomestili! Koliko

*) Prepevanje našiga možkiga spola, ako ga je kje slišati, se mora med iznimke štetí.

Pisatelj.

bi pa tudi mi pri raznih priložnostih pridobili, kadar bi namesto divjiga ukanja priložnosti primernih pesem slišali peti!

(Konec sledí.)

Pregled slavijanskiga knjiženstva.

Gosp. Dr. J. P. Jordan, nevtrudljivi vrednik mnogohvaljeniga nemškiga časopisa za slavijanske reči (Jahrbücher für slawische Literatur, Kunst und Wissenschaft. Leipzig) so ob začetku tega leta obljudili, de bojo posamezni zvezki imenovanega časopisa letas poredama na svitlo hodili — in kar so obljudili, v resnici tudi spolnujejo. Eden zvezek za drugim po redu na svitlo izhaja, in vsak prineše tolikanj lepih in zanimivih reči, de ga komej nasproti pričakujemo. V 5. zvezku smo brali stavek naših Novic: „Svetovanje, po katerim bi se zamoglo več ljudskih ali malih šol po deželi napraviti, z posebnim oziram na krajsko in bližno primorsko deželo“ v nemški jezik prestavljen.

Dr. B.

Žalostna prigoda.

(Neka revna gospodinja,) ktera je več otročičev imela, ni imela per hiši več ko eno samo kokoš, tote boljši bi bilo, ko bi še te ne bilo. Kokoš začne kokati in sedeti, gospodinja ji podloži šestnajst jaje, is kterih je petnajst pišek izvalila. Malih pišek, ktere so brihtno okoli kokle tekale, in se pod njene peruti skrivale, so bili otroci clo veseli, in jih grozno radi imeli. Nar manjši fantik per dveh letih, eniga dne teče za eno piško, jo vjame in lepo v roko stisne. Piška cvili, kokla se zaleti v fantiča, mu skoči v glavo in ga kavne z vso močjo z ojstrim kljunam v levo okó, ktero je precej izteklo, in fantik je na enim očesu slep.

Oznanilo.

Vsi tisti, ki so kej zeliš z slovenskimi imeni nablali ali jih še nabirajo, so prošeni, svojo nabéro do konca tega leta nam poslati, de bo potem gosp. A. Fleišmann v stanu, celi slovenski spisek na svitlo dati. Kér bo pa h popolni razumljivosti tega dela, nemški natis „Flore“, ki jo je gosp. Fleišmann letas na svitlo dal, prav dobro služil, nej se z njim vši tisti preskerbijo, ktermin je natanjena zelišarska vednost bolj pri sercu. Nekej malo je teh bukvic še v bukvarnici žlaht. gosp. Kleinmajerja in gosp. Lerharja v Ljubljani po 40 krajev na prodaj.

Vganjka za letašnjo jesen.

Kdaj so drobne hruške nar boljši?

Žitni kup.	V Ljubljani		V Krajnju	
	13. Kimovca.	9. Kimovca.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	1	36	1	40
1 » » banaške...	1	50	1	55
1 » Turšice.....	1	10	1	12
1 » Sorsice.....	—	—	1	20
1 » Rézi	1	11	1	14
1 » Ječmena.....	—	—	—	—
1 » Prosa	1	2	1	5
1 » Ajde	1	—	1	3
1 » Ovsu	—	45	—	42

Opomba. Nekteri pravijo, de v Novicah oznanjeni žitni kup ni vselej resničen; tem moramo odgovoriti: cena, ki jo tukej oznanujemo, je srednji kup, kér nam prostora manjka, vših kupov od slabih, srednjih in nar lepših sort v Novicah oznanovati. Vsi kupci žita po tem takim sami vedó, de se na vsakim tergu lepsi sorta po nekoliko višji, slabši pa po nekoliko nižji ceni od tukej oznanjene, prodaja. — Nekteri se tudi čudijo, de je včasih Banaška pšenica ali réz v Krajnju bolji kup, kakor v Ljubljani: to od tod pride, de je včasih v Krajn le bolj srednje sorte perpeljejo, ktera se po tem takim tudi po nižji ceni prodaja kakor Ljubljanska lepsi sorta.